

טבע, גבר ואשה

שדוננו הגדול ביותר הוא כי שטח המין.

אנחנו — כלומר, כל בני התרבות המערבית, והמזרח-אירופית, והמזרחית.

המוני רווקים ורווקות אינם מוציאים חברה וסיפוק, בעוד שאחרים מבטאים יחסם הציני לענייני ה"מין" בהשתתפות נלהבת באורגיות מיניות ובמועדוני-מין; רבים בתור כנו הסובלים מאי-ספוק מיני; מספר הזוגות המתגרשים עולה מדי שנה; עצום מספר הזוגות הכתוי מאשרים, ההרוסים, שאינם מתגרשים מסיבות שונות.

נכשנו. אולי נצוץ איפוא ונראה כיצד פותרים האחרים את בעיותיהם? "האחרים" הם בני הודו ובורמה, סין ויפן.

אלו ו. וואסט, חוקר הוויכוחים, מציג בספרו טבע, גבר ואשה את הגישה ליחס בין המינים, לאור הישגי העולם המזרחי-אסיאתי, בצורה המובנת ומתקבלת על דעתו של בן-המערב.

זהו ספר מיעיץ ומדריך.

אך זהו גם ספר פרובוקאטיבי.

כי הוא קורא אתגר על מוסכמות. כי מלבד התייחסותו לבעיות המעשיות של חיי המין, הצעותיו המיוחדות בשטח המשגל

ועוד, הוא מעורר אותנו לחשוב מחדש על הבעיות היסודיות, העקרוניות, המונחות ב- יסוד יחסנו למין השני.

הוא מנפץ הרבה מאשיותינו בקשר לעניינים כמו סאדיזם, מאסוכיזם ועוד, וקורא אתגר על התמונה המסולפת של "גבריות" שרבים מאתנו מאמינים בה.

בהתקלו, כמובן, בביקורתם הנרגשת וועמת של החוגים השמרניים בארה"ב ובבריטניה, וזה המחבר לתגובתם הנלהבת של אנשי המחשבה הצעירים הרציניים, אשר ציינו כי הספר פותח עולם שלם וחדש של מחשבה.

גדל אופיו המיוחד של הספר לא תורתו, כנראה, מכירתו בדרכים המקוריות. השתמש, איפוא, בהזדמנות יחידה זו: גזור את התלוש המצורף (או העתק אותו על דף ניר), ושלה בצירוף 2.50 ל"י בהמחאת-דואר, או בצי"ק, או ב-21 בולים של 12 אגורות כל בול, ותקבל בדואר (כחבילה סגורה), את הספר בצורתו הנאה, בכריכה קשה, כולל תמונה צבעונית וללא כל הוצאות נוספות. מודעה נוספת לא תפורסם.

ההוצאה מתחייבת לספק את ההזמנות תוך 45 יום מקבלת ההזמנה בדואר, אולם ייעשה מאמץ להקדים את המשלוח ככל האפשר.

נא לשלוח לי את הספר "טבע, גבר ואשה". אני מצרף 2.50 ל"י בהמחאת-דואר/בצי"ק/ 21 בולים של 12 אגורות כל בול. (למחוק את המיותר).

השם: _____

המען המדויק למשלוח: _____

שם העיר, היישוב: _____

הערה: אני מעוניין ב- ספסים, נוסף לטופס הראשון, ואני מצרף 2.50 ל"י נוספות לכל טופס.

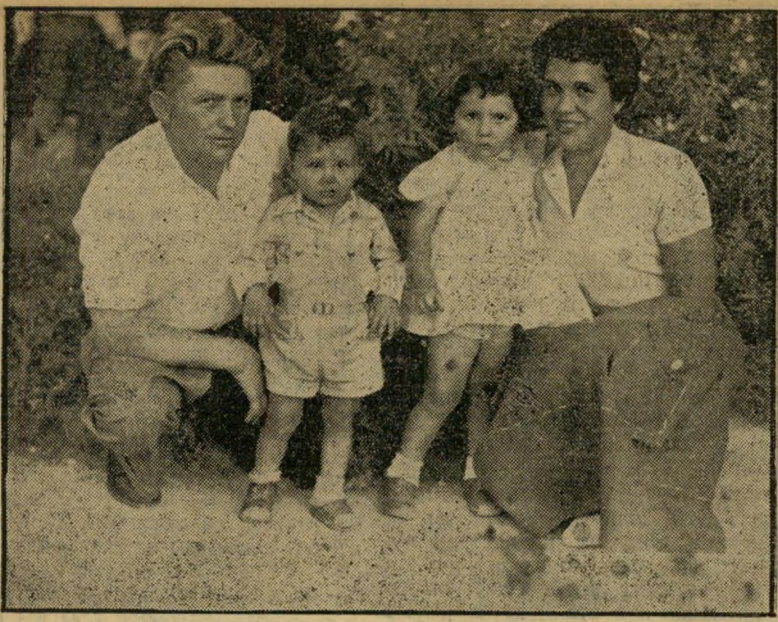
הצעה מיוחדת של הוצאת דעת

ספרי דעת ואינפורמציה

קוראי "העולם הזה" שספרייה הכימים של ההוצאה אזלו במקומות מגוריהם, יוכלו לקבלם כוזם או חלקב, בדרך הדואר, תמורת מחירים הנקוב בהמחאת-דואר, או בצי"ק, או בבולים של 12 אגורות כל בול, ללא תוספת של דמי משלוח.

שלח איפוא את הומנתך ל.ת.ד. 4529, ת"א, (אפשר עם ההזמנה לטבע, גבר ואשה, אך אפשר גם בלעדית) ותקבל את הספרים מיד.

- רשימת הספרים ומחיריהם:
1. אורי אבנרי: צלב הקרס 1.20 ל"י
 2. דו"ח גרינוואלד על נערות המלכין 1.20 ל"י
 3. ד"ר קפרי: הומוסקסואליות של נשים 1.40 ל"י

מתאבד המלכלאו ומשפחה איש לא יצא משם שלם

משם לא יצא אף אחד שלם. מי שלא נפגע בגופו, נשאר נכה בנפשו. היה זה, כפי הנראה, איבחון עצמי מדויק. כך, 16 שנה לאחר קץ מלחמת העולם ה-2, שניה, תבעה הוועדה הנאצית קרבן נוסף.

יהדות

ידיד צנוער

ראש ממשלת ישראל, דויד בן-גוריון, מיטיב להרגיז את יהדות העולם. אצל בני תמותה רגילים מכנים התנהגות מעין זו — חוסר-הצלחה ביחסי-ציבור. חסידי ביגיי רואים בה חריפות-אופי.

עתון אחד שאינו רואה תעלולי ביגיי בעין יפה הוא השבועון האמריקאי רב-התפוצה טיים. לפני שבועות אחדים פורסם בשימחה לאיר, רשימה קצרה המצטטת את דברי ראש-ממשלת ישראל בעת ביקורו ביב-שת אמריקה, כי הוא מכיר רק יהודי אחד באמריקה שאינו חושב עצמו לא לאמריקאי ולא לציוני אלא ליהודי בלבד.

למי התכוון ביגיי? מאחורי הערתו הטיפוסית של האיש שהצליח להרגיז גם הפעם את התורמים למגבית היהודית המאור-חדת, מסתתר סיפור מיוחד במינו. באהלו ביגיי. בן-גוריון הוא הבאדי שלי. התגאה לא פעם זמל רוניק בפני מכריו. היתה זו הערה תמוהה במקצת, כי רוניק, גבר חסון וחייכני בשנות הששים של חייו, הוא אמריקאי מזה כמה עשרות שנים. אף-על-פי-כן, נכונים דבריו לחלוטין. כי רוניק היה ממגוייסי הגדוד העברי, שירת לצידו של ביגיי בגדוד, ישן עימו באוהל אחד.

עם תום שירותו, עלה לארצות-הברית. שם החל עוסק בענייני אמרגנות ושעשועים, הקים כמה מגני-השעשועים והלוונה-פארקים הגדולים של אמריקה. תוך כדאיך התעשר, הפך למיליונר, הקים לעצמו חחילת-סירה מפוארת באסבורי פארקס האריסטוקראטית (המשך בעמוד 22)

דא-ציוני רוניק אחד בדורו של האחד בדורו

כמדינה

(המשך מעמוד 11)

הנאצי. לאחר דקות מספר היה נרגע, חוויר לשווי מיסקלו הנורמאלי.

יחסים תמורת מחסה. עבור יוסף היווה משפט אייכמן צריכת פצע ישן.

יוסף, שנולד בווארשה כתרסר שנים לפני פרוץ המלחמה, החל מוצא פרנסתו ברחוב הגרמני כמוכר סיגריות ועיתונים. חזות פניו הארית איפשרה לו לנוע בחופשיות, הסוהה את מוצאו היהודי.

באחד הימים נתגלתה זהותו השמית והוא נאלץ למצוא מחסה בביתה של צעירה ניצריה מוסרעת, בת 26, אשר דרשה ממנו לחיות עימה עצמו לדעת, כדי לא ליפול או כבן 14.

עם סוף המלחמה, נימלט מביתה של מאמצתו, כשהוא משאיר לה את בנם בן השלוש.

בווארשה ניסה יוסף לחפש את שרידי משפחתו. חיש מהר התברר לו שאיש מהם לא שרד. בין היתר, הרג אחיו היחיד את אשתו ואיבד עצמו לדעת, כדי לא ליפול בידי הגרמנים. ספוג זועות וערירי, עלה יוסף ארצה, התגייס כחבלן לשורות ה-פלמ"ח.

לאחר מלחמת השיחרור, השתקע בבאר-שבע, מקום שם עבד כנהג במחלקת העברי-דות הציבוריות. לאחר חמש שנים אף נשא את אשתו, אסתר, אותה הכיר בפגישה מיקרית בקולנוע קרן המקומי.

חייהם של בני הזוג, להם נולדו, בינתיים, בן ובת, התנהלו בשלחה, עד להתחלת הכנות למשפט אייכמן. או חל שינוי ביוסף. הוא הפך עצבני. מדי פעם היה ממלמל על שנימאס לו לחיות. את יודעת, אמר בוקר אחד לאשתו, אתמול בעבודה נתנו לי עוון. חשבת לתת לעצמי כדור ולגמור, רק שחשבת על הילדים...

אשתו ניסתה לעזור לו כמיטב יכולתה. היא פנתה לרופא קופת-חולים המקומי, ד"ר שטיין, ביקשה שיספקו לבעלה טיפול פסיכיאטרי, אך לא קיבלה כל עזרה. היחידה שמסוגלת לעזור לו זו את, השיב לה הרופא. אך גם בפני אשתו לא פתח יוסף את סודות נפשו.

חבריו לעבודה, שכינוהו בשם החיבה "פיצלה" ושהכירוהו כבחור עליון ושופע-בדיחות, התקשו להסתגל למצב-רוחו החדש. באחד מבקרי השבוע שעבר חזר יוסף לביתו, כשעה אחרי שיצא לעבודה. לקחתי חופשה קטנה, הסביר לאשתו, אין לי עצבים לעבוד. לפתע צנח על הספה והחל ממלמל בשטף "נימאס לי כבר" צעק, "נימאס לי".

"שכב בשקט", אמרה לו אשתו, הנמצאת בחודש השמיני להיריונה. אצא להביא לך רפואה להרגעה.

כך נפרדה מבעלה — מבלי לדעת שהפעם לצנח. מיד כשיצאה מהבית, נטל יוסף את חבל-הקפיצה של בתו, בת המש, ניכנס לחדר האמבטיה ותלה עצמו על משקוף הדלת. לרופא שהגיע למקום לאחר כשעה, לא נותר אלא לקבוע את מותו.

הידיעה הכתה בהלם את חבריו לעבודה "לפני כמה שבועות, בשעת היכוח", זוכר אחד מהם, "אמר לי יוסף: תדע לך —